

ÎNCHEIERE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială ”Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială ”Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului material, încasarea cheltuielilor de judecată și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La data de 15 iulie 2016 SC „Linavan,, SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la anularea actului de inspecție din 25 mai 2016, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor în varianta inițială (tipizată DVV-1), revizuirea modului de calculare a plăților vamale după metoda 1, restituirea sumei încasate excedentar, încasarea prejudiciului nepatrimonial și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 25.05.2016 pentru trecerea frontierei a mărfii deținea pachetul de documente care erau obligatorii conform Ordinului Serviciului Vamal nr.01-1 din 04 ianuarie 2016 cu privire la lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar, în baza căruia a fost adoptată lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar și notele explicative, executarea căruia s-a pus în sarcina șefilor birourilor vamale aflate sub controlul Departamentului venituri și control vamal.

Dovada faptului că SC “Linavan” SRL deținea pachetul de acte minime necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal la data de 25.05.2016. Prin urmare Biroul Vamal Briceni nu poate nega faptul neprezentării documentelor, care ar permite de a fi calculată valoarea în vamă a mărfii potrivit metodei 1.

A menționat reclamantul că SC "Linavan" SRL a prezentat documente suplimentare care conform Ordinului SV nr. 01-1 din 04.01.2016, anexa nr. 1, în conformitate cu tăblița unde sunt specificate documentele necesare efectuării controlului vamal, compartimentul „alte acte” este codat cu indicele „2”, care semnifică actele prezentate de declarant sau solicitate suplimentar, conform reglementărilor în vigoare, adică, SC „Linavan,, SRL a depus la maxim posibil toate actele necesare cu toate că majoritatea dintre ele nu sunt obligatorii. Declarantul a prezentat documentele suplimentare pentru a exclude situația calculării în vamă a mărfii după o altă metodă, decât de metoda 1, însă colaboratorii vamali neîntemeiat au considerat imposibilă calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1.

A susținut reclamantul că, deținea pachetul de documente format din: contract de vânzare-cumpărare nr. 1/2016 din 04.01.2016, scrisoare de trăsură internațională prevăzută de Convenția Tir din 1975 (capitolul II) și de către Hotărârea nr.1086 din 25.11.1997 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a Convenției vamale relativ la transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetului TIR (convenția TIR, 1975) 0181645 din 24.05.2016, factura comercială (invoce) nr.29 din 24.05.2016, declarația privind valoarea în vamă a mărfii din 25.05.2016, declarația vamală a țării de export 805180000/2016/000525 din 25.05.2016, declarația electronică 805180000/6/000525 din 25.05.2016, contract de vânzare-cumpărare, specificație nr. 29 din 24.05.2016, certificatul cheltuielilor de transport din 25.05.2016, certificatul fitosanitar 60/18-6010/BX-578032 din 25.05.2016, permis fitosanitar de import (tranzit) seria AP nr. 0037362 din 20.05.2016, act privind controlul fitosanitar seria ACF nr. 0119862 din 27.05.2016, scrisori ale agenților economici oferta comercială din 19.04.2016, prais-list din 19.04.2016, contract de vânzare-cumpărare nr. 29, SC "Linavan" SRL, avînd calitatea de cumpărător a produsului lemnos, prezentând inițial declarația DVV-1 a valorii în vamă a mărfii însoțite de actele, enumerate mai sus, a adevărit corectitudinea declarației vamale și totodată dacă documentele necesare au fost prezentate, Biroul Vamal Briceni urma să calculeze valoarea în vamă a mărfii - după metoda 1 a Legii cu privire la tariful vamal, ceea ce nu a fost făcut, încălcându-se vădit drepturile plătitorului vamal.

Ulterior, colaboratorul vamal, verificînd corectitudinea declarației DVV-1, a motivat că documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare careva acte suplimentare pe care urma să le indice într-un document separat conform art.7 din Legea cu privire la tariful vamal, însă acest fapt nu a fost făcut, ceea ce constituie o încălcare a legislației vamale.

Colaboratorul vamal a înaintat specialistului în domeniul vămuirii Fișa nr. 1 prin care solicită informații suplimentare, însă nu se reflectă semnătura declarantului că ar fi primit de la colaboratorul vamal această fișă și nici mențiunea declarantului că nu ar putea prezenta astfel de informații. Informația solicitată de către colaboratorul vamal nu a fost înscrisă în actul de inspecție și nu i s-a înmănat declarantului sub semnătură, actele solicitate conform Ordinului nr. 01-0 din 04.01.2016, nu sunt obligatorii și cel mai important e că nu este clar anume ce documente se solicită.

A reiterat reclamantul că organul vamal trebuia să calculeze valoarea în vamă a mărfii în baza informației pe care o prezintă plătitorul vamal și în baza informației pe care o deține organul vamal, adică informația care se conține în Sistemul Informațional ASYCUDA World.

A indicat reclamantul că organul vamal a solicitat declarantului următoarele acte: orice acord posibil între vânzător și cumpărător, care afectează valoarea în vamă a mărfurilor; certificatul de origine, certificatul calitate eliberat de producător - scrisoarea /certificatul expediat de OOO „Лесцентр” semnat și ștampilat de către directorul Croitorul C., prin care se informează despre faptul, că conform legislației Ucrainei (art.3 Legea nr.2860-VI din 08.09.2005) asemenea certificate sunt obligatorii pentru materialele cu cod de clasificare: 4401, 4403, 4404, 4406, 4407. OOO „Лесцентр” produce materiale care cad sub codul de clasificare 4408, prin urmare astfel de certificate nu se eliberează.

Rezultând din documentele prezentate de SC „Linavan” SRL privind devamarea mărfii, Biroul Vamal Briceni la determinarea valorii în vamă a mărfii urma să aplice prevederile art. 10 alin.(1) lit. a) Legea cu privire la tariful vamal, nr.1380 din 20 noiembrie 1997 cu stabilirea plății vamale în dependență de costul declarat de declarant.

Dacă riscul era să fie depistat, organul vamal urma să indice concret care este acela, iar dacă au fost bănuieli rezonabile a riscului potențial la fel urmau să fie indicate care sunt circumstanțele apariției lui. Colaboratorul vamal nu a respectat dispozițiile pct.12 din Instrucțiunea cu privire la procedura verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor importate.

Conform documentelor eliberate de Biroul Vamal Briceni, declarantului-SC „Linavan” SRL i s-a refuzat calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1 pe motiv că nu a prezentat toate actele necesare, însă conform art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective, cerință pe care SC „Linavan” SRL a îndeplinit-o prezentând Biroului Vamal Briceni toate actele necesare calculării valorii în vamă a mărfii importate după metoda 1.

A susținut reclamantul că Biroul Vamal Briceni, efectuând vămuirea mărfii, verificând corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă, a aplicat eronat și din motive necunoscute o altă metodă, în afară de cea stipulată la art. 11 a Legii cu privire la tariful vamal, cu toate că valoarea în vamă a fost posibil de determinat prin aplicarea metodei specificate la art. 11 Legea cu privire la tariful vamal, nr. 1380 din 20 noiembrie 1997. SRL „Linavan” nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate de către Biroul Vamal Briceni, consideră, că calculul plăților vamale raportate la suma declarată de SC „Linavan” SRL a mărfii importate și cea calculată de către Biroul Vamal Briceni, contravine Codului vamal al RM și Legii cu privire la tariful vamal.

A menționat reclamantul că nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 a Legii cu privire la tariful vamal de către Biroul Vamal Briceni și consideră calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă totală de 5106,23 lei din marfa importată în valoare de 174200 USD (curs de schimb 19.9544) în lei MD contravine Codului vamal al RM și Legii privind tariful vamal, nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

În argumentarea poziției de încasare a prejudiciului nepatrimonial SC „Linavan” SRL a explicat următoarele: Biroul Vamal Briceni a cauzat declarantului prejudiciu nepatrimonial prin faptul că ore și zile la rând a fost „hârțuit”, și ținut în vamă pentru a explica/argumenta de ce urmează ca marfa importată să fie calculată anume după

metoda 1, a fost impus eronat de a prezenta suplimentar careva documente, care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii care transporta marfa, a fost nevoit suplimentar să achite un supliment la salariu.

A relatat reclamantul că s-a adresat cu cerere prealabilă Serviciului vamal, care a expediat răspunsul nr.28/11-1054 din 05.07.2016. Concomitent s-au adresat cu o cerere prealabilă și Biroului Vamal Briceni, de la care însă, nu au primit nici un răspuns.

A solicitat reclamantul anularea actului de inspecție din 25.05.2016, emis de către Biroul Vamal Briceni, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizată DVV-1), obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată, încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a sumei de 5106,23 lei, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2, încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a prejudiciului nepatrimonial în sumă de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea din 05.10.2016 a Judecătoriai Briceni, cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Linavan" SRL împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului material, încasarea cheltuielilor de judecată și a prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de SC "Linavan" SRL și menținută hotărârea din 05 octombrie 2016 a judecătoriai Briceni.

Prin decizia din 19 aprilie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Societatea Comercială "Linavan" Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, casată decizia din 20 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Societatea Comercială "Linavan" Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie și menținută hotărârea din 05 octombrie 2016 a judecătoriai Briceni.

La data de 26 octombrie 2017, conform sigiliului poștal (Vol. III, f.d. 11), SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează recurentul că instanțele inferioare nu au aplicat corect legislația vamală, fapt care a condus la emiterea unei hotărâri ilegale, nefondate și nemotivate.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 05 septembrie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 17 octombrie 2017 și recepționată de către avocatul Ghenadie Odobescu, la

data de 25 octombrie 2017. Recursul declarat la data de 26 octombrie 2017, conform sigiliului poștal (Vol. III, f.d. 11), se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile

declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SC "Linavan" SRL, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială "Linavan" Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, împotriva deciziei din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari